

ALT FOR NORGE

ORGAN FOR DEN NASJONALE FRONT

Nr. 2

Januar—Februar

1945

Forts. fra nr. 1.

NAZI-TYSKLANDS KRIGSPOTENSIAL OG DEN SJETTE KOLONNE I NORGE?

Av ingeniør A. Nordmann.

De såkalte «norske» handelsavtaler med Sverige har hatt og har framdeles vesentlig til hensikt å sikre de samme bedrifter den nødvendige tilgang på halv- og helfabrikata, særlig jern og stål — varer som tyskerne for norsk regning tilkjøper seg uten bruk av den verdifulle svenske valuta. (Det har i denne forbindelse sin interesse at norsk storindustri i motsetning til norsk shipping ønsker den norske krone stabilisert på et høyt nivå i forhold til pund og dollar.) Den samme industri har sine faste envoyéer i Stockholm og London, og representanter for den reiser nå og da — på tysk pass — til Sverige, bl.a. for å bytte til seg råvarer og maskiner mot den lille delen av norske fiskeprodukter som tyskerne ikke konfiskerer til egen fortæring.

En enkelt ting fortjener å nevnes som særlig karakteristisk for den handelspolitiske tysk-norske (i realiteten tysk-tyske) trafikk som formidles gjennom Sverige: En stor del av den aluminium som for tysk regning produseres i Norge, har tyskerne — med norske mellommenn, brukt som betaling for svenske maskinleveranser til den krigsviktige industri i Norge. To à tre tusen tonn norsk aluminium er for tiden lagret i Sverige som garanti for slike transaksjoner. Disse lagre betyr et depositum på ca. 10 millioner kroner. Alt dette foregår knirkefritt, uforstyrret og så godt som upåaktet. Det er et veloljet, lydlost og perfekt fungerende maskineri, omfattende og mangesidig; teknisk, finansielt, politisk, militært. Og dette mektige maskineri arbeider utelukkende til fordel for den tyske krigføring.

Men hjemmefronten? Hva sier den til dette? — Så besynderlig det enn kan lyde: hittil har den nesten ikke sagt noenting. I hvert fall har den ikke grepet effektivt inn for å hindre, enn si stoppe, denne organiserte utnyttelsen av norsk produksjon til styrkelse av fiendens krigspotensial. Hjemmefronten har utrettet store ting: Framfor alt har den med beundringsverdig konsekvens sabotert tyskernes og quislingenes mange forsøk på å mobilisere norsk ungdom til tysk tjeneste, direkte eller indirekte, sivil eller militær. Men effektiv sabotasje mot den krigsviktige norske industri har praktisk talt ikke forekommet.

Hjemmefrontens villighet til et hvert offer i kampen mot Nazi-Tyskland er hevet over en hver mistanke. — Men hvordan henger nå dette sammen? På hjemmefronten kjemper lærere, leger, advokater, arbeidere, forretningsfolk, prester, vitenskapsmenn, studenter, sportsungdom — ja endog skolebarn. Men når det heter at hjemmefronten omfatter *alle* grupper av befolkningen,